

hvad jeg sagde overfor det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at jeg har ikke udtalt et Ord om, hvor glad jeg var ved at have overvundet mig selv til at stemme for Flertallets Indstilling. Jeg har blot sagt, at jeg har overvundet mig selv til det og har haft visse Vanskeligheder ved at gøre det; og jeg vil understrege, ud fra hvilke Synspunkter jeg har gjort det. Det er slet ikke, fordi jeg har ændret min Opfattelse af Spørgsmaalet i sig selv, ikke med en Tøddel, og det ærede Medlem Hr. Povlsen har ingen som helst Ret til ud fra det, jeg sagde om Spørgsmaalet, at hævde noget saadant. Jeg sagde udtrykkelig i mit første Indlæg, at hvis det kom an paa min Stemme, var jeg ikke i Tvivl om, hvordan den skulde falde. Men saa megen politisk Realitetsforstaaelse har jeg, at naar her foreligger en Sag, som kan fældes, saa der slet ikke kommer noget ud af det, skal min Stemme dog bidrage til, at vi faar noget, hvor vi ikke kan faa alt.

Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem, at jeg forstaaer ikke, hvorfor den daværende Regering i sin Tid spurgte Biskopperne og det teologiske Fakultet, hvis man virkelig havde den Bagtanke, at man ikke vilde tage fjerneste Hensyn til, hvad Svaret kom til at gaa ud paa. I øvrigt vil jeg hævde overfor det ærede Medlem, at der er Enighed til Stede i Princippet. Det er ubestrideligt, det kan læses ud af Betænkningen. Det eneste, med Hensyn til hvilket der endnu er Uenighed, er Tidspunktet, og saa faar vi andre, der ønsker Kvinders Adgang til Embeder gennemført ubegrænset, ruste sig med nogen Taalmodighed og haabe paa, at den ikke skal blive sat paa for haard en Prøve.

Mathilde Hauschultz: Uagtet det ærede Medlem Fru Elna Munch er min politiske Modstander, har jeg eet brændende Ønske for hende, og det er, at hun med Aarene maa erhverve sig Evne til at læse med Omtanke og Forstaaelse. Jeg tror, det ærede Medlem har læst det, jeg har sagt, som man siger, at en vis Mand læser Bibelen. Der staar udtrykkelig: „Saa kunde man tænke sig“ — det er altsaa Mulighederne, jeg har fremsat — „at give en yderligere Beskyttelse, hvis Kvinderne selv havde ønsket det. Men ikke alene hører vi ikke nogen Røster fra Kvinderne hæve sig til Fordel for den yderligere Beskyttelse, men vi ser, at Kvinderne endogsaa frabeder sig den yderligere Beskyttelse, man her har tiltænkt dem. Det, som Kvinderne ønsker, er netop: ingen Beskyttelse forud for

Manden“. Jeg har ikke med et eneste.... (*Elna Munch:* Læs de to næste Linier med!). Jeg ønsker ingen Afbrydelser. Jeg har udtrykkelig sagt Kvinderne og ikke nævnt et eneste Ord om, at det var mig selv, der stod paa det Standpunkt. Jeg har yderligere sagt: uanset, hvad min egen Stilling var, om jeg stod paa Lighedsprincippet eller paa Beskyttelsesprincippet.

Ordføreren (N. Johan Laurson): Jeg havde ikke troet, jeg skulde have haft Ordet, men da det ærede Medlem Hr. Povlsen rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, synes jeg ikke godt, jeg kan lade være at give et Svar. Svaret skal være det samme, som jeg gav det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at det er i Virkeligheden et Forsøg paa at foregribe Fremtiden at ville tænke sig, at Spørgsmaalet vil komme til at ligge for paa en bestemt Maade, nemlig saaledes, at der er en Kvinde, som søger, og at forlange Svar paa, om man saa vil være med til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. Jeg tror, at den Sag vil komme ganske naturligt. Jeg kunde tænke mig f. Eks. ogsaa dette, at det kunne være en Valgmenighed, som valgte en kvindelig Præst, og saa spurgte Kirkeministeriet, om det vilde anerkende en saadan kvindelig Præst. Dermed ligger Spørgsmaalet paa een Vis; hvis det er et Menighedsraad, der indstiller en Kvinde til Sognepræstembedet, ligger det paa en anden Vis. Jeg skal kun sige for mit Vedkommende, at jeg vil til enhver Tid, naar dette Spørgsmaal ligger praktisk for, være med til med stor Sympati at faa dette Spørgsmaal løst til Gavn baade for Folkekirken og for Kvinderne.

Til Slutning vil jeg gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem Fru Elna Munch. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem har en Trang til at forsvare den Stilling, hun indtager. Nu sagde det ærede Medlem, at hvis dette Forslag blev vedtaget her, og hvis det blev vedtaget i Landstinget, saa fik Kvinderne Adgang til alle Embeder. Ja, men der er to „hvis“er, og disse to Betingelser er ikke saa lette at faa opfyldt. Derfor kunde Stillingen meget let blive den, at hvis det ærede Medlem Fru Munch fik saa mange til at følge sig her i Folketinget, at det Forslag, som hun er Talsmand for, blev vedtaget, vilde Følgen blive, at Kvinderne i Øjeblikket slet ikke fik Adgang til noget Embede. Den store Fordel ved det Forslag, som Flertallet anbefaler, er, at dermed bliver Spørgsmaalet løst med Undtagelse af en enkelt ganske lille Side, og det tror jeg, Kvinderne vil lægge Mærke til.